

ఓ డి పో యి వ శంకరం

(కథానిక)

శంకరం బి. ఏ. మొన్న మార్చిలో పాసయ్యాడు. తను చదువుకున్న పట్నంలో కలక్టరు బి. ఏ. తహసీలుదారు బి. ఏ; ఇంకా యిలాంటి దివ్య సముఖాలెన్నో బి. ఏ. పాసయినాయి. తను బి. ఏ. కలక్టరుకూడా బి. ఏ. యీభావం మనస్సులో స్ఫురించి పప్పుడల్లా శంకరం మురిసిపోయేవాడు. తన ప్రక్కగా చేతులు ఊపుకొంటూ కంగారుగా నడచిపోతున్నవాళ్లంతా నమస్కారాలు పెడుతున్నట్లు భావించేవాడు. తను ఎప్పుడో ఒకప్పుడు జీవితంలో కలక్టరవక మా పడు. కోటాగుడ్డ యిస్తున్నప్పుడు సామాన్య ప్రజల్లోపడి నలిగిపోవలసిన రోజులు వాటంతటనే దూరమైపోతాయి. తన చుట్టాలంతా కలక్టరుగారి చుట్టాలమని చెప్పుకుంటారు. ఇంతకాలం తనను చదివిస్తున్న మాతామహి కలక్టరుగారి మాన్యు అవుతుంది. పట్టణంలో ఉన్న కార్లలో ఏదీ అంత అందంగా లేదు. ఆలోటు తను కలక్టరై తీరుస్తాడు. తన కారు పట్టణానికే వన్నె తెస్తుంది. కంపెనీవారు అంత అందమైన కారు తయారు చెయ్యాలిగాని తన కేమిలోటు? కలక్టరంటే కూటలా? దేవుడు మేలుజేస్తే తన యిల్లు యాత్రాస్థలంగా మారవచ్చు. ప్రపంచంలో వున్న అందమైన ఆరున్నొక్క కట్టడాలలోనూ అందచందాలకు కౌరణమైన సుందరవస్తువులను తెచ్చి తన భవనానికి తగిల్పించుకుంటాడు. ఇక ప్రయాణీకులు తాజనుహల్ చూడడానికి ఎక్కడకో పోనక్కరలేదు. తన భవనంలో ఒక్కభాగం చూస్తేనే అంతత్పస్తి కలుగుతుంది. ఉన్నతా శయాలండడట సామాన్యం కాదు. శంకరం సామాన్యడైతే యింత ఉన్నతాశయా లెందుకుంటాయి?

శంకరం చిన్నతనంలో తల్లిదండ్రులు కాలం జేశారు. శంకరం తండ్రి యిల్లరకపు టల్లుడు.

శంకరం మాతామహి భూకామందురాలు. అందుకే శంకరం మొగాడైఉండి అనాధుడైనా, స్త్రీ అయివుండి తానాలోటు తీర్చగలిగింది. వుమార్తె పోయినా శంకరం జీవించివున్నాడు. మాతృహృదయంలో కరడుగట్టిన ప్రేమంతా కరగి శంకరాన్ని ఆధారంజేసుకొని అతని చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేసింది. దానితో శంకరం బి. ఏ. పాసై కూర్చున్నాడు. శంకరం చదువుతున్న ప్లాడే పెండ్లికొడుకును చేద్దామని చాలమంది కన్యాదాతులు ప్రయత్నించారు. కాలం మారిపోయే కొద్దీ మనుషులకు వింత వింత అనుభవాలు కలుగుతుంటాయి. తాము నమ్మించే కొదనుకుంటారు. పరిస్థితుల మార్పుతో మళ్ళీ తను నమ్మకాన్ని తృణీకరిస్తారు. ఏదెలా ఉంటేనేం ముసలమ్మ మొట్టమొదట్లో శంకరం నూలు ఘనలు పాసిన వెంటనే పెండ్లి చేద్దామని ఆనుకుంది. మళ్ళీ ఆమె మనోవీధిలో ఏ ఏభావాలు సంభవించినవో తెలియదుగాని “విద్యానంతర వివాహం” అని నిర్ణయించుకొంది. ఆ మాట బహిరంగంగా చాలమందితో అంటూండేది. విన్నవారు “ముసలిది వెరిదా ఏమిటి? కట్నం పెరుగుతుందని” అని గుసగుస లాజేవారు. వాటి నిజానిజాలతో మనకు పనిలేదుగాని మొత్తంమీద శంకరం బి. ఏ. పాసయ్యేవరకూ బ్రహ్మచారిగానే ఉన్నాడు.

శంకరం చదువుతున్నంత కాలం ప్రపంచం-మనుషులు-వాళ్ళ జీవితాలు యిలాంటి పాట్లకు ఆర్థం తెలిసేది కాదు. వెంకన్న పంతులుకంటే నూర్యనారాయణగారు లెక్కలు బాగా చెబుతారు. తన డివిజనులో మాస్టారు, సిల్లలు, పక్క డివిజనులో మాస్టారు, సిల్లలకంటే తెలివైన వాళ్ళు. ప్రక్క డివిజనులో ఇంగ్లీషు ఫస్టు మార్కు ఏదై ఆరు, తన డివిజనులో ఏదైయ్యే

సత్యమూర్తి

ఐలేసేం? వాళ్ళ మాస్టరు పేపరు గట్టిగా దిద్దు తారు. ఎంతో బాగా వ్రాస్తేనేగాని నాలుగు మార్కులు పడవు. ఈ మేస్తారు చేతులో ఏమైతారు? అస్తే ఆ పేపరుకే ప్రక్క డివి జను మాస్టరు చేతులో ఎనభైపస్తాయి, స్కూలు జీవితంలో యిలాంటి భావాలే శంకరాన్ని చుట్టు ముట్టి ఉండేవి.

స్కూలు జీవితం పూర్తికొవచ్చింది. ముసలమ్మ చాలా వార్షికానికి వచ్చింది. భూమికాలు వస్తారాలన్నీ తన బాధ్యత క్రిందకు వచ్చిన్నై. ఒక టేమిటి కోడి తవుడుదగ్గర నుండి, దూడగడ్డి వరకూ తను సవరించుకోవలసిందే ఇలా తీరుబాటు లేకుండా సంసార నిర్వహణలో పడి కొట్టుకొంటూంటే “అబ్బాయి! ఏదో ఒక సంబంధం ఒప్పుకోరా. ఏ లెక్కకాలం నేను బ్రతుకుతానా? ఏదో ఒక అక్షీంత గింజ నీ నెత్తినపేస్తే నాకంత బాధ ఉండదు నాయనా. చిన్నతనంనుంచీ పెంచి పెద్దవాణ్ణి చేశానా! ఒక యింటివాణ్ణి చేసి సంతోషిద్దామని నీహారా నాకు” అంటూండేది ముసలమ్మ. “ఏమంత కంగారు ఉంటుంది?” అనేవాడు శంకరం. అంటే శంకరానికి వివాహం మీద విరక్తికాదు సుమండీ! శుభకార్యం పట్ల మధ్యవర్తి అవసరం కూడా ఉండాలి. మధ్యవర్తి పెట్టి పోనేదేం లేదుగాని రసాయన శాస్త్రంలో కేటాలిటిక్ ఏజెంటు వస్తూత్పత్తికి ఎంత అవసరమో అలాంటి అవసరమే మధ్యవర్తికి శుభకార్య నిర్వహణ పట్ల ఉంటుంది.

పెండ్లి కూమార్తె రూపురేఖలు, ఆ కుటుంబం యొక్క గౌరవ సంపత్తి, ధనం, సంప్రదాయం ఏవైతూ కన్యాదాతే ఏకరువు పెడితే ఆపార్డు చెసుకొంటారు. పెండ్లికూమారునితరపు వారికి ఇలాంటి యిబ్బందే ఉంది. “ఏరాయైతే నేం పశ్చాత్తాపంకొట్టుకోదానికి” అని పడుచుకుర్రాడెవడైనా అనాచారాలకు అడ్డుపడితే, “ఐలేసేం? ఉంది కాదుమరి” అని అర్థంలేనివాక్యాన్నో దాన్ని అడ్డుకోకుండా వేండ్లుకలు నెరసిన పెద్దమనిషి. ఎలాగైతే నేంలెండి మనకూముందు ముందు వెండ్లుకలు నెరుస్తాయి కదూ! అందుకని మధ్యవర్తి అవునరాన్ని గుర్తిద్దాం. నలుగురైదుగురు మధ్యవర్తులు సంబంధాల విషయమై

ముసలమ్మతో మాట్లాడి వెళ్ళారు. శంకరం ప్రక్కగదిలో ఉండి యీ మాటలన్నీ విన్నాడు. మధ్యమధ్య పెదను విరవడం ఒకొక్కప్పుడు చిరునవ్వు నవ్వుడూ అని సమయంలో గోడకు చెవిజేర్చి పట్టుదల కట్టచు కొని వినడం యిలాంటి చేష్టలన్నీ చేశాడు. శంకరం యీ వికృత చేష్టలలో ఉన్నప్పుడు ఆ యింటి పనిమనిషి అవసరంగా శంకరం ఉన్న గదిలోనికి వస్తే కళ్ళు చికిలించి చేత్తో సైగజేసి, సాగనంపాడు. ఈ కర్మకాండ పూర్తయిన తర్వాత మధ్యవర్తి తనదగ్గరకూ వచ్చాడు. వెనకాల ముసలమ్మ కూడా అనుసరించింది. “ఈడూ, జోడూ బావుంటుండమ్మా; ఆ సంగీతం, పనిపాటలు- యీ చదువూ, ఆస్తి పాస్తులు- కనివని ఎరుగని శుభం మామ్మ గారూ!” అనుకొంటూ వీధిలోకి వెళ్ళిపోయాడు మధ్యవర్తి. మధ్యవర్తి మాట్లాడిన వాక్యంలో కర్త, క్రియ వెదకినా కనబడ్డం లేదు. అలాంటివి పూర్తివాక్యాలు కాదని ఒడిలో చెబుతారు. ఈశుభకార్యంలో ముందు వెనుకలు తెలియనివాడికి పైవాక్యం అర్థంకాదు. తెలిసినవాళ్ళకు ఆనందాన్ని చేకూర్చుతుంది. మధ్యవర్తి అలా అన్నప్పుడు శంకరం ఎంతో సంతోషించాడు.

సీతల వెదకడం నిమిత్తం లంకకు వెళ్ళగలవాడు ఎవడా అని శ్రీరామచంద్రమూర్తి పరిశీలుస్తూంటే నేను నేనని చాలామంది చేతులెత్తారు. మామమంతరావు అట్లానే మానంగా కూర్చున్నాడు. “నీకు దూక గల శక్తి ఉందోయ్” అని పడుగురూ అంటే మామమంతరావు ఉబ్బిపోయాడు. శాస్త్రపరిభాషలో చెబితే స్వశక్తిని తెలుసుకొని లంకా ప్రవేశం చేశాడు. అలాగే మధ్యవర్తి “యీ చదువూ ఆస్తిపాస్తులు” అన్నప్పుడు శంకరం శరీరమంతా గగుర్పడింది. రోమాలు పరుసగా లేచి నిలబడ్డాయి. తను బి. ఏ. కలెక్టరు కూడా బి. ఏ. అన్నమాట మళ్ళీ జ్ఞప్తికొచ్చింది. తన శరీరంపంక మాచుకొని మురిసిపోయాడు. ఒక భూలోకరంభ-గానకోశిల - అలాంటి యువతికి తను భర్తకొబోతున్నాడు. ప్రపంచంలో ఉన్న శృంగారం, గానతరంగాలు తన కను